

6. ХВАЛЕНИЕ И ПОКЛОНЕНИЕ

а) Ключови стихове

Ин. 4:23-24; Евр. 13:15

Пс. 100:4; Еф. 5:19-20

Рим. 12:1; Кол. 3:16-17

1 Пет. 2:9

б) Въведение

Думите хваление и поклонение назовават нашия отговор на любов и признателност към Господа. Те обобщават причината за нашето живеене (Ис. 43:21, Еф. 1:6,12 и 14).

- Трябва да благодарим на Бога за това, което ни е дал.
- Трябва да хвалим Бога за това, което е направил за нас.
- Трябва да се покланяме на Бога за това, което е Той за нас.

Ние винаги трябва да имаме благодарно сърце към Бога за всичко, което е направил за нас (Пс. 100:4). Павел ни наставлява да се радваме винаги в Господа (Фил. 4:4). Бог ни обича, грижи се за нас и иска ние да знаем това. От благодарно сърце можем да благодарим на Бога и да Му се поклоним в дух и истина.

в) Какво е хваление?

- Разпознаване кой е Бог (Пс. 104:1-35, 1 Лет. 29:10-13).
- Признаване на Бог във всичко, което Той е направил за нас (Пс. 25:8-10, Ис. 25:1).
- Възвисяване на Бога (Пс. 34:3, Пс. 99:5).
- Почитане на Бога (Дан. 4:34-37).

- Величаене на Бога (Лк. 1:46, Д.А. 10:46).
- Изразяване на възхищение от Бога (2 Сол. 1:10).
- Прослава на Бога (Отк. 15:4, Пс. 29:1).

г) Защо трябва да хвалим Бога?

- Бог е възцарен сред хвалението на Своите люде (Пс. 22:3).
- Никой не може да хвали Бог като човека (Пс. 30:9, Пс. 115:17-18).
- Хвалението издига и се радва в Божиите велики дела, настоящи и минали (Пс. 40:5, Пс. 98:1, Из. 15:6).
- Хвалението провъзгласява Божиите величие и могъщество на света (Пс. 66:5-8).
- Хвалението освобождава Божието благословение за нас (Пс. 67:5-7).
- Хвалението освобождава Божията сила (Пс. 149:6-9, 2 Лет. 20:12,22).
- Бог създаде човека, за да Го хвали (Ис. 43:21, Еф. 1:13-14).
- Ние сме наставени да хвалим Бога (Еф. 5:18-20, Пс. 146:1, Пс. 100:4).
- Хвалението е жертва, която удовлетворява Бога (Евр. 13:15-16, Пс. 107:21, 22, 2 Цар. 24:24), не само нашите устни да хвалят Бога, но цялото ни естество (Рим. 12:1).
- Бог е достоен да приеме нашето хваление (Отк. 5:9-14).

д) Хвалението е оръжие

Хвалението може да бъде оръжие срещу нашия враг Сатана, защото той е алергичен към хвалението. В духовната война ние постоянстваме в хвалението и песните на заради самото действие, но защото върху него почива помазанието на Бога, което чувстваме чрез Святия Дух (Пс. 56:4, 10-11, 2 Лет. 20:21-

22). Ние трябва да постоим докато силата на Бога надвие (Д.А. 16:25). Този вид хваление не се изговаря тихо в нашите сърца, но то трябва да бъде чуто!

е) Седем еврейски думи за хваление

1. *Yadah*: да подадеш ръка, да благоговееш или да се покланяш с издигнати ръце (Бит. 29:35, 2 Лет. 7:6, Пс. 107:8).
2. *Halal*: да бъдеш ясен, да се покажеш, да се хвалиш като простодушен, да бушуваш или да празнуваш (1 Лет. 23:5,30, 2 Лет. 20:19,21, Пс. 69:30, Пс. 150:1-6).
3. *Tehillah*: (от "halal") възхвала или химн на хвала (Вт. 10:21, 2 Лет. 20:22, Пс. 100:4, Пс. 145:25). Бог е възцарен в този вид хваление (Пс. 22:3).
4. *Barak*: да коленичиш и като естествена последица то това да благословиш Бога в знак на поклонение (Съд. 5:2).
5. *Zamar*: удрям с пръсти, да свириш на инструмент, съпроводен с пеене, отгук - да празнуваш с песни и музика (Пс. 21:13, Пс. 57:7, Пс. 108:1).
6. *Shabach*: адресирам към или прославям Бога на висок глас или вик (Пс. 63:3, Пс. 117:16, Пс. 145:4).
7. *Towdah*: издигане на ръцете в преклонение, специфичен хор на поклонници, изповед на жертва на хвала (Пс. 100:1, Ер. 17:26, Ер. 33:11).

ж) Какво е поклонение

Поклонение - да цениш Бога, защото Той е достоен (Отк. 4:11, Отк. 5:12). Еврейските думи за "поклонение" са worship и segad, които имат значение 'да коленича'. Те носят идеята за общуване между куче и неговия господар, т.е. благоговейна любов. Основната гръцка дума, преведена като "поклонение" е proskuneo. Тя означава 'да целунеш ръка, да отдадеш почит или ува-

жение'. Библейската употреба на думата "поклонение" има значение 'неогоистично обожаване на по-висше същество'.

Исус проля кръвта Си, за да ни даде привилегията да се покланяме на Отец (Евр. 10:19-22). Чрез Исус всеки вярващ става свещеник за Бога, т.е. такъв, който представя Божиите хора пред Бога и Бог на хората (Отк. 1:6, 1 Пет. 2:9). Ние трябва да поставим Бога на първо място в своя живот и да Му се покланяме в знак на това. Когато общуваме с Бога по този начин, Той ни приближава по-близо до Себе Си и след това ни дава обратно. Поклонението пред Бога не е само пеене на песни. В действителност, като ученици на Исуса, всяко нещо, което правим, трябва да прославя Бога (т.е. нашата работа, развлечения, учене, семеен живот и др.). Истинското поклонение за Бога изисква сто процента отдаване на нашия живот за Бога, да бъдем изцяло на Негово разположение и напълно да Му се подчиняваме. Поклонението на Бога е начин на живот, носещ слава на Бога.

3) Поклонението е това, което търси Отец

Исус каза:

"Но иде час, и сега е, когато истинските поклонници ще се кланят на Отца с дух и истина, защото такава иска Отец да бъдат поклонниците Му. Бог е дух и ония, които Му се кланят, с дух и истина трябва да се кланят." (Ин. 4:23-24)

Забележете, този пасаж ни учи на пет неща:

1. Ние се покланяме на Отца

Като Негови изкупени синове и дъщери, ние Го обичаме, защото Той пръв нас възлюби (1 Ин. 4:19).

2. Ние се покланяме от нашия дух

Това означава, че ние трябва да бъдем новородени от Святия Дух, ако искаме нашето поклонение да се приема от Бога. Нашето поклонение трябва да бъде водено и вдъхновено от Святия Дух. Само Той знае, как да се покланяме на Бога по

начин, който ще бъде угоден на Отца (1 Кор. 2:10-16, Ин. 16:13-15).

3. Ние се покланяме от нашите сърца

Ние се покланяме с истина, заради реалността на живота, живян в общение с Бог Отец чрез Неговия Син Исус. В действителност, гръцката дума, преведена като истина е *altheia*, което също означава 'реалност'. Ние трябва да дарим Бога с едно искрено поклонение с устата си (Мт. 15:8-9). Ние трябва да изразим мелодията в нашите сърца (Еф. 5:19) и радостта, която получаваме от Исус (Лк. 1:16-47).

4. Ние се покланяме с наше разбиране

...защото се покланяме на Бог, Който познаваме лично (Ин. 4:22, Д.А. 17:22-23, 1 Кор. 14:15).

5. Ние се покланяме доброволно

Ние не хвалим Бога или Му се покланяме, защото чувстваме, че така трябва да бъде, но защото Той го желае.

Поклонението е приоритет в небето. Където и да видим картина с Бога в Библията, ние виждаме сцена на поклонение (Ис. 6:1-5, Отк. 4:6-11, Ез. 47:1-12). Поклонението дава място за Божието управление, а вида поклонение или литургия (това, което правим) не е от значение. Важно е дали животът на Бога е в нашето поклонение.

и) По какъв начин можем да хвалим и да се покланяме на Бога?

- с думи (Пс. 9:1),
- с възкликание (Пс. 95:1),
- като коленичим (Пс. 95:6),
- с песен (Пс. 104:33, Пс. 33:1),

- с хороигране (това е символ на по-голяма истина, нашият цял живот, тяло, душа и дух са предадени на Бога в отговор на Неговата любов) (Пс. 150:4, Пс. 149:3),
- с целия наш живот (Рим. 12:1, Фил. 1:20, 1 Кор. 6:20, Еф. 5:20, 1 Сол. 5:16-18),
- пеене в духа, т.е. езикът, даден ни от Бога (1 Кор. 14:15),
- с псалми: думи, изпети от Библията (особено псалмите), химни, композиции, които особено издигат Исус като Господ, духовни песни, предварително подготвени или спонтанно вдъхновени от Святия Дух, които отразяват нашата опитност с Господа (Еф. 5:19-20).

й) Моисеевата скиния като образ (Евр. 8:5)

1. Като невярващи, ние сме във външния двор.
2. По Божия покана ние влизаме във външния двор при олтара за всеизгаряне (тук нашите грехове се прощават), след това отиваме пред умивалника (където се измиваме).
3. Опростени, измити и очистени (новородени християни), ние можем да отидем до Свящото място като свещеници на Бога. Ние отиваме при олтара за къдене (да принесем молитви) и да използваме тамяна, приготвен от свещениците. Ние можем да идем до присъствените хлябове, които са замесени и опечени от хора (четене и участие в Словото на Бога и Господната вечеря). Можем да виждаме поради запаления светилник, който е с маслинено олио, приготвено и отслужено от човек (да обущаме и да вървим в Божията светлина).

4. След това можем да преминем през раздраната завеса в Пресвятото място, където всичко е свръхестествено. Тук е присъствието на Бога, намиращо се над ковчега на завета. Ковчегът съхранява каменните плочи със заповедите на Бога върху тях (Бог ни говори своя Закон и Слово директно). В ковчега са Аароновия жезъл (Бог ни дава Своята власт и живот) и съд с манна (Бог ни дава Своята свръхестествена провизия вечно. На това място ние си почиваме с Бога и седим на Неговите нозе. Тук ние служим на себе си и се покланяме на Него, защото сме свещеници на Бога в Исус (1 Пет. 2:9), ние можем да се доближим до Бога със свобода и дръзновение (Еф. 3:12, Евр. 10:19-22).

к) Въпроси и дискуссионни точки

1. Благодарил ли си на Бога за всичко, което Той прави за тебе? А трябва ли?
2. Като ученици на Исус, трябва ли да живеем живот, в центъра на който е хвалението и поклонението?
3. Знаеше ли, че Бог пее? (Соф. 3:17)
4. Кога славата на Бога влезе в храма, построен от Соломон в Израил? (2 Лет. 5:11-14).
5. Опиши начините, по които хвалиш и се покланяш на Господа?
6. Има ли урок за теб в пасажа, описващ Давид, пренасящ Ковчега на Завета в Ерусалим, и реакцията на Михала, сауловата дъщеря? (2 Цар. 6:12-16, 20-23).
7. Когато се покланяш на Бога, пееш ли Му песни или се покланяш в дух и истина?
8. До къде си стигнал с Господа в твоето хваление и поклонение? Разгледай този въпрос в светлината на моисеевата скиния като образ.

л) Обобщение и приложение

1. Сега ти си ученик на Исуса, ти имаш нещо, за което да възкликваш и пееш.
2. Ние трябва да хвалим Бог по **всяко** време (Пс. 34:1, Пс. 145:2) и при **всякакви** обстоятелства (Евр. 13:15).
3. Нашето хваление и поклонение трябва да бъде принос, предаден пред Бога от правдиво сърце (Пс. 119:7) и с цяло сърце (Пс. 138:1).
4. Ние не хвалим и не се покланяме, за да угодим на хора, но по-скоро, за да угодим на Бога.
5. Ние трябва да се покланяме на Бога с дух и истина, защото тези са поклонниците, които Нашият небесен Отец търси (Ин. 4:23,24).

